

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 април 2016 г. — Banca Tercas/Комисия

(Дело T-196/16)

(2016/C 222/40)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Tercas-Cassa di risparmio della provincia di Teramo SpA (Banca Tercas SpA) (Терамо, Италия)
(представители: A. Santa Maria, M. Crisostomo, E. Gambaro, F. Mazzocchi, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение С(2015) 9526 окончателен на Европейската комисия от 23 декември 2015 г., нотифицирано на жалбоподателя на 22 февруари 2016 г., относно държавна помощ SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), приведена в действие от Италия в полза на Banca Tercas (Cassa di risparmio della Provincia di Teramo S.p.A.),
- при условията на евентуалност, по изложените в седмото основание причини, да отмени членове 2, 3 и 4 от горепосоченото решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Решението, предмет на настоящата жалба, е същото като решението, обжалвано по дело T-98/16, Италия/Комисия.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага 7 основания.

1. С първото си основание Banca Tercas (наричано по-нататък „жалбоподателят“ или „Tercas“) изтъква нарушение и неправилно прилагане от страна на от Комисията на член 107, параграф 1 ДФЕС и на член 296 ДФЕС поради липсата и/или непълнотата на мотивите по отношение на изискването да са налице „държавни ресурси“ и „отговорност на държавата“, тъй като Комисията отдава предимство на анализа на критерия за държавни ресурси пред анализа на критерия за отговорността и не проверява отделно дали е било изпълнено изискването относно държавните ресурси, съставен елемент на държавната помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто си основание жалбоподателят изтъква нарушение и неправилно прилагане от страна на Комисията на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като последната неправилно приема, че е налице използване на държавни ресурси от Fondo di Garanzia di Tutela dei Depositi (Гаранционен фонд за защита на влоговете, наричан по-нататък „Фондът“ или „FITD“). Според жалбоподателя Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като ресурсите на FITD не могат да се разглеждат, от гледна точка на критериите, развити в практиката на Съда, като поставени под контрола на държавата или на разположение на италианската държава. Италианският законодател оставя изцяло на свободата на договаряне, с която разполагат схемите за гарантиране, определянето на предмета, обхвата и конкретните правила на алтернативните спрямо удовлетворяването на вложителите мерки за подпомагане. Алтернативните мерки за подпомагане, посочени в член 29 от Устава на Фонда, биха могли да се приведат в действие от Фонда, когато може да се предвиди по-малка тежест в сравнение с тази, която би била налице при мерки в случай на ликвидация на предприятието, и служат преди всичко на частните интереси на участващите банки, като не могат да се свържат с публичен мандат.

3. С третото си основание жалбоподателят изтъква нарушение и неправилно прилагане от страна на Комисията на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като последната счита, че италианската държава носи отговорност за мерките в полза на Tercas. Жалбоподателят изтъква в това отношение, че мерките са били приети доброволно от FITD и че тезата на Комисията, съгласно която Banca d'Italia е орган за управление на (предполагаемо) държавни ресурси, е неправилна и не отговаря на същинския смисъл на функциите, предоставени на централната банка съгласно италианското право. Дейността на Banca d'Italia е насочена към осигуряване спазването на принципа за добро и разумно управление, въз основа на обикновена проверка на редовността и законосъобразността, без да се засяга свободния личен избор на лицата, върху които упражнява контрола си Banca d'Italia. Освен това, конкретните доказателства за мерки от страна на публичните власти, посочени от Комисията във връзка с намесата в полза на Tercas, очевидно не могат да подкрепят изводите на Комисията.
4. С четвъртото си основание жалбоподателят упреква Комисията, че е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като е приложила неправилно критерия за частния оператор в условията на пазарна икономика. Жалбоподателят изтъква в това отношение, че Комисията не е проверила дали намесата на FITD е отговаряла на критерия за икономическа рационалност, с оглед на внимателно преценените от FITD фактически обстоятелства в рамките на прогнозна оценка на възможните сценарии за действие. Жалбоподателят по-специално упреква Комисията, че не е проверила дали при аналогични обстоятелства частен оператор от сравнима с FITD величина би извършил стопански операции в размер, сходен с операциите, за които Комисията упреква Фонда. Накрая, изключването на разходите за удовлетворяване на вложителите от прилагането на критерия за частния инвеститор — като израз на задълженията, които държавата поема в качеството ѝ на публична власт — не е обосновано в настоящия случай и противоречи на най-скорошната практика на съдилищата на ЕС.
5. С петото си основание жалбоподателят излага причините, поради които Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че разглежданите мерки са несъвместими с вътрешния пазар. Комисията по-специално е допуснала грешка, като е счела, че обезценяването на подчинения дълг, предвидено *ratione temporis* изключително в същинската банкова кореспонденция от 2013 г., представлява съществено изискване, за да може мерките да се приемат за съвместими с вътрешния пазар. Комисията по-конкретно не е взела предвид правната невъзможност да се извърши споделяне на тежестта с отговорните за изпълнението на подчинения дълг лица. Освен това Комисията не е взела предвид факта, че разходите за действията вече са били намалени значително чрез съществени мерки за разпределяне на тежестта (*burden sharing*). Според жалбоподателя съвместимостта на мерките е видна и от плана за възвръщане на рентабилността на Tercas и от приемането на мерки, насочени към намаляване на твърдяното нарушаване на конкуренцията, произтичащо от намесата на FITD. Поради това жалбоподателят изтъква и явна липса на разследване.
6. С шестото си основание жалбоподателят изтъква, че Комисията е допуснала фактическа грешка и е дала неправилна правна квалификация, като приема гаранцията от 30 милиона евро за освободена и като приема тази мярка за сходна на безвъзмездна помощ в полза на Tercas и следователно на държавна помощ.
7. Накрая, със седмото си основание, при условията на евентуалност, Tercas изтъква нарушение на член 16, точка 1 от Регламент (ЕС) № 2015/1589, тъй като Комисията е наложила на италианската държава да възстанови помощта, въпреки че това противоречи на основните принципи на правото на ЕС за правна сигурност, защита на оправданите правни очаквания и пропорционалност.

Жалба, подадена на 1 май 2016 г. — **Fondo interbancario di tutela dei depositi/Комисия**

(Дело T-198/16)

(2016/C 222/41)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Fondo interbancario di tutela dei depositi (Рим, Италия) (представители: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. Faella, avvocati)

Ответник: Европейска комисия